הרי לוג [הבא] בפני עצמו דלכ"ע מתנותיו שרו ליה ולא מפגלין ליה דתניא א)לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול מפני שדם א] מתירו להבהונות דברי ר"מ אמרו לו לר"מ והלא ב)אדם מביא אשמו עכשיו ולוג ב] מיכן ועד עשרה ימים אמר להן אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם אלא א"ר ירמיה לעולם ר"מ היא וסמי מיכן נסכים אמר אביי ג] לעולם לא תסמי ותנא לוג הבא עם האשם והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן והוא הדין ללוג הבא בפני עצמו: חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים: מנא הני מילי ג)דתני לוי 1כל קרבנם ב)לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא מן האש כתב רחמנא והאי לאו מותר מן האש הוא קמ"ל: ג)1לכל מנחתם ג)לרבות מנחת עומר ד)ומנחת הקנאות סלקא דעתך אמינא 2ואכלו אותם אשר כפר בהם ד] ומנחת העומר להתיר אתיא ומנחת קנאות לברר עון קאתיא קמ"ל: ז)ולכל חטאתם לרבות ה)חטאת העוף סלקא דעתך אמינא נבילה היא: לכל ה] אשמם לרבות י)אשם נזיר ו)ואשם מצורע סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו קמ"ל אשם מצורע בהדיא כתיב ביה ו] אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע ז]: אשר ישיבו זה גזל הגר לך הוא ח] ח)שלך יהיה אפילו לקדש בו את האשה ט)תניא ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי י)הגלילי ט] ט)פיגל בדבר הנעשה בחוץ פיגל בדבר הנעשה בפנים לא פיגל כיצד היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט להזות מדמו למחר לא פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים לא י] פיגל היה עומד בפנים ואמר הריני מזה על מנת יא] להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר לא פיגל שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ אבל יב] היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ א"ר יהושע בן לוי מאי קרא 3כאשר יורם משור זבח השלמים י)וכי מה למדנו יג] משור זבח השלמים מעתה אלא מקיש פר כהן משיח לשור זבח השלמים מה שור זבח השלמים עד שיהו מעשיו יד] ומחשבותיו על מזבח החיצון אף פר כהן משיח עד שיהו מחשבותיו ומעשיו על המזבח החיצון אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב הלכה כרבי אלעזר שאמר משום רבי יוסי אמר רבא טו]

הבא בפני עצמו. מצורע שהביא אשמו היום ולוגו לאחר עשרה ימים דלכ"ע מתנותיו שריין ליה באכילה דהואיל ולא קדש בכלי כשנזרק דם האשם לאו שירים דידיה הוא ולא טז] שרי ליה ואפ"ה לא מפגלין ליה לדברי הכל דאין בו משום פיגול כדקתני אף אני לא אמרתי כו' הלכך בא עם האשם נמי אע"ג דלרבי מתנותיו שריין ליה לא מפגלים ליה שאין מפגל אלא דם יז] או קומץ את שיריו משום דאיתקש מנחה לזבחים: **ותנא.** רישא: **לוג.** הבא עם האשם שדם האשם מפגלו ואע"פ שהיה יח] לו להביאו לאחר עשרה ימים וממנו אתה למד דה"ה לנסכים הבאים עם הזבח שדם הזבח מפגלן ואע"פ שבידו להביאן לאחר זמן: **ותנא סיפא נסכים הבאים בפני עצמן.** כדקתני לה דומיא דקטרת ולבונה ומנחת כהנים שאין להן מתירין וקאמר דאין מתפגלין אם הקריב מקצתן ע"מ פיגול וה"ה ללוג הבא בפני עצמו: **מנהני מילי.** דחטאת העוף נאכלת יט]: **כל קרבנם.** גבי סדר מתנות כהונה שנאמר לאהרן על הסדר בפרשת קרח וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש וגו' וכתיב בתריה בקדש הקדשים תאכלנו וקדריש להו הכא כל כל דכולהו: **לרבות לוג שמן.** שאף הוא נאכל שהרי קרוי קרבן דכתיב (ויקרא יד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן אלמא הוא נמי בכלל והקריב והיינו קרבן. כ"ש במנחות (דף עג.): **ס"ד** (א) **כו'.** כלומר האי דאיצטריך כל כ] קרא לרבויי ולא נפקא ליה מקרבנו: **סד"א מן האש כתיב** כא]. הנותר מן האש ומזה לא עלה לאשים כלל: **ואכלו אותם אשר כופר בהם.** דבר שיש בו כפרה נאכל ושאין בו כפרה אינו נאכל: **להתיר אתיא.** ה) חדש במדינה: **נבילה היא.** לפי שנמלקה: **לרבות אשם נזיר.** נזיר שנטמא במת מביא אשם כשטהר מטומאתו ומכשירו להתחיל ולמנות נזירות טהרה והימים הראשונים (ב) יפלו ולרבות כב] שיהא נאכל דאי לא כג] כתיב לכל לא מרבינן להו דכתיב אשר כופר בהם והני להכשיר אתו זה להכשירו בקדשים וזה להתחיל נזירות טהרה: **אשם מצורע בהדיא כתיב ביה.** דנאכל כי כד] כחטאת האשם הוא (ויקרא יד) ומיהו נהי דלאשם כתיב הכא לסדר בפרשה כל עשרים וארבע מתנות כהונה אלא כל למה כה]: **אשר ישיבו זה גזל הגר.** דכתיב (במדבר ה) האשם המושב לה' לכהן ותניא (ב"ק דף קי.) אשם זה קרן המושב זה חומש או אינו אלא זה אשם ממש כשהוא אומר מלבד איל הכפורים (הרי כו] אמור אלא) אשם זה קרן שהגוזל את חבירו ונשבע לו ואח"כ הודה משלם קרן וחומש לבעלים ואשם למזבח כדכתיב בפרשת ויקרא [ה] והיה כי יחטא ואשם וגו' ואם מת נותן ליורשיו ואם גר היה ומת ואין לו יורשין להחזירו להם נתן הכתוב לכהן ופרשת גזל הגר אמורה בפרשת נשא אם אין לאיש גואל להשיב האשם וגו' וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואל אלא זה גזל כז] הגר ט). גזל הגר בהדיא כתיב ביה לא גרסינן דהא חטאות ואשמות ושאר האמורים בפרשה בהדיא כתיב כל אחד ואחד במקומו וסידרן לו הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו של קרח שערער עליו על הכהונה משל הדיוט אמר י) לטובתו כח] נשברה רגל פרתו: י) **לך הוא ולבניך.** שיהו כנכסים של חולין שאין בו שום קדושה דממון בעלים הוא ואגזל לחודיה קאי האי לך הוא והאי דכתיב בתריה בקדש הקדשים תאכלנו אשארא קאי דהוו מידי דאכילה: **תניא אמר ר' אלעזר כו'.** אפרים הנשרפים דאיפליגו בה במתני' קאי: **פיגל בדבר הנעשה כהן בחוץ.** העבודה שהיה עובד בה חישב במחשבה והאכילה שחישב עליה אם מעשה עזרה הם פיגל ואם מעשה היכל הם לא פיגל ולקמן יליף טעמא מקראי: **שוחט** כט]. שהרי שחיטתה ל] בעזרה הוא וכל חוץ דהכא עזרה הוא: **להזות דמו למחר.** הרי חישב על אכילת מזבח של פנים לא] הריני מזה על הפרכת או על המזבח הפנימי שזו היא זריקתן המפגל לב]: **על מנת לשפוך שירים.** שהרי זו אכילת מזבח החיצון דמהניא ביה מחשבה: (ג) **לא פיגל.** מפני שמחשבה היתה בשעת עבודת פנים: **כאשר יורם.** בפר כהן משיח כתיב בהפרשת אימוריו: **מה** לג] **למדנו לו.** משלמים לענין אימורים הרי אף בזה כולן מפורשים חלב וכליות ויותרת אלא לא בא היקש הזה אלא ללמד על הפיגול שהוא למד בכל הקדשים משלמים ובא ללמד אלא על לד] מעשי עבודה חיצונית ומחשבת אכילות חיצונות שוחט או מקבל או מוליך או זורק ע"מ לאכול בשר לה] לשפוך שיריים או להקטיר אימוריו חוץ לזמנו אף כאן עד שיחשב בעבודות לו] על אכילת חוץ: **מחשבותיו.** מחשבת אכילתו: **ומעשיו.** עבודה שהוא עובד ומחשב:
הלכתא

סד"א מן האש כו'. תימה לא לכתוב מן האש ולא בעי לכל: **זה גזל הגר.** דאע"ג דמכפר לא הוה אמינא דליהוי לכהן אלא מידי דמותר לז] למזבח ולא ממונא ובספרים ישנים גרים גזל הגר בהדיא כתיב ביה בפרשת נשא דכתיב לכהן לו יהיה ובקונטרס לא גריס ליה משום דחטאות ואשמות ושאר אימורים לח] בפרשה בהדיא כתיבי כל אחד ואחד במקומו וסדרן לו הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו של קרח ט): **ואפילו לקדש בו את האשה.** בפ' התכלת (מנחות דף מה:) אמרינן גבי שתי הלחם דעצרת ורבי עקיבא מי כתיב קודש יהיו לה' ולכהן לה' לכהן כתיב כדרב הונא דאמר רב הונא קנאו השם ונתנו לכהן ופי' שם בקונטרס דמשלחן גבוה קא זכו ועיקר מילתיה דרב הונא אגזל הגר איתמר בפ' הגוזל עצים (ב"ק דף קט:) ולא מלינו דברי רב הונא לשם אלא ברייתא היא התם בשילהי פירקין ובמסכת ערכין בשילהי המקדיש שדהו (דף כח:) האשם המושב לה' לכהן קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו המשמר מ) ונראה דלא גרסינן פרק טל] התכלת כדרב הונא אלא הכי גרסינן לה' לכהן קנאו השם ונתנו לכהן ומיהו לא מצי לפרש לכהן שבאותו משמר כי ההיא דגזל הגר דהתם שהרי ברגל היו כל המשמרות שוות כדדרשינן בפ' בתרא דסוכה (דף נה:) מדכתיב ובא בכל אות נפשו ושרת אלא כמו שפי' בקונטרס לענין דמשלחן גבוה קא זכו ומיהו משמע מתוך דבריו דגזל הגר משלחן גבוה קא זכו אי מ] אפשר לומר כן דהא אמרינן הכא לך הוא ולבניך אפילו לקדש בו את האשה ובקדושין (דף נב:) אמר במקדש בחלקו בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים אינה מקודשת משום דמשלחן גבוה קא זכו וי"ל דשאני הכא דגלי קרא לך ולבניך ויש תימה (לך) לה' בגזל הגר למה לי דלגבי מא] מאי נפקא מינה דקנאו השם למימר דמשלחן גבוה קא זכו ט): **בדבר הנעשה בפנים לא פיגל.** והא דאמר בהניזקין (גיטין דף נד:) כהן גדול ביום הכיפורים יוכיח דכי אמר פיגול מהימן נהי דפיגול לא הוי פסול מיהא הוי מק"ו וכדאמר לעיל ספ"ק (דף יד.) מודה היה רבי שמעון לפסול מק"ו ומה שלא לשמו כו' וה"ר חיים מפ' דההוא פיגול איירי בפסול שלא לשמו ולא משמע כן דשלא לשמן לא קרי ליה פיגול כדאמר לעיל ספ"ק (דף יג.) דיקא נמי דקתני שהזבח נפסל ולא קתני שהזבח מתפגל: **וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה.** נראה דלית ליה הא דדרשינן בפרק איזהו מקומן (לקמן דף מט:) מכאשר יורם דאיצטריך ליותרת ושתי הכליות לפר מב] יום הכיפורים ומקרא אחרינא נפקא ליה להאי תנא:

עין משפט נר מצוה

לט א מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה ח:
מ ב מיי' פרק ד מהלכות מחוסרי כפרה הלכה ב:
מא ג מיי' פי"ז מהלכות תמידין ומוספין הלכה יב:
מב ד מיי' פ"ג מהלכות סוטה הלכה טו:
מג ה מיי' פרק ז מהלכות מעשה"ק הלכה ז:
מד ו מיי' פ"ט שם הלכה א:
מה ז מיי' שם הלכה ב:
מו ח מיי' פ"ח מהלכות גזילה הלכה ה:
מז ט מיי' (פי"ח מהלכות פסה"מ הלכה ז) [צ"ל פי"ז הלכה ד ה]:

תורה אור השלם

1. זֶה יִהְיֶה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מִן הָאֵשׁ כָּל קָרְבָּנָם לְכָל מִנְחָתָם וּלְכָל חַטָּאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְךָ הוּא וּלְבָנֶיךָ: במדבר יח, ט
2. וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא יֹאכַל כִּי קֹדֶשׁ הֵם: שמות כט, לג
3. כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה: ויקרא ד, י

מוסף רש"י

מתירו להבהונות. כדכתיב על דם האשים, דכל זמן שלא נתן מן הדם מעכב השמן כדאמרי' בפ"ק (מנחות טז.) **לרבות לוג שמן של מצורע.** שהשירים שמשתייר משל בהונות הוו לכהן (שם עג.). שיהא מה שנשאר מן ההזאות נאכל לכהנים (שם מכת"י). מה שנשאר בלוג מיציקה לכף כהן של השמאלית נאכל לכהנים (ב"ק קי.). מה שנשאר ממתנותיו נאכל לכהנים (חולין קלג:). **סד"א מן האש כתב רחמנא.** דדבר שממנו לאישים הוא דשירים לכהנים, אבל לוג שאין ממנו לאישים אימא לא ליהוי לכהן, להכי כתב לכל קרבנם: **לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות.** שנקמצו ושירים לכהנים: **ואכלו אותם אשר כפר בהם.** ודרשינן כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים, הלכך מידי דכפרה אכלי כהנים אבל הנך לא: **לברר עון קאתיא.** ולא לכפרה, אימא לא יהו שיריה נאכלין, קמשמע לן: **לרבות חטאת העוף.** שנאכלת לכהנים (מנחות עג. ברש"י ובכת"י). מגזירת הכתוב (לקמן סט.) **להכשיר קאתו.** לתגלחת ולטמא למתים, ומידי דלאו לכפרה לא אכלי כהנים: **זה גזל הגר.** דכתיב אם אין לאיש גואל האשם המושב לה' לכהן, זה הקרן, שאם גזל הגר ומת הגר ורוצה להחזיר גזילו ואין לו יורשין יחזירו לכהנים, ויביא קרבן אשם על השבועה שכפר ונשבע לו: **שלך יהיה.** כל הני דמתרבו מהאי קרא: **אפילו לקדש בו את האשה.** כדאמר (קידושין נב:) המקדש בחלקו בקדשי קדשים מקודשת [שם איתא אינה מקודשת. הגרי"ב] (מנחות עג. ברש"י ובכת"י): **פיגל בדבר הנעשה בחוץ.** גבי פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים כתיבי, בתורת כהנים בפרשת פיגול בצו את אהרן: **להזות מדמו.** על הפרוכת: **להקטיר אימורים.** הקטרת אימורין על מזבח החיצון (מנחות יד.):

מסורת הש"ס

א) [מנחות טו: תוספ' רפ"ה], ב) מנחות נח. עג. [ע"ש כמה שינויים] ע' ספרי קרח קיז, ג) [מנחות עג. ע"ש], ד) שם, ה) מנחות יד. [תוס' פ"ה ה"ג] ת"כ צו פי"ג ה"ו, ו) עי' תוס' לעיל יד. ד"ה מודה וכו' ותוס' מנחות יז. ד"ה פיגל כו' ותוס' גיטין נד: ד"ה דכי מוכח דל"ג הגלילי וכן במנחות ליתא וכן לקמן בסמוך הלכה כר"א משום ר' יוסי ליתא הגלילי, ז) חולין קיז. ע"ש, ח) מנחות סח:, ט) ב"ק קט., י) ירוש' הוריות פ"ג ה"ד, כ) עי' צ"ק, ל) [וע' בתו' דמנחות שהקשו דלפ"ז מאי פריך אשם מצורע בהדיא כתיב ביה וע"ש וברש"י כאן], מ) [ע"ש בתו' מנחות שכתבו בענין אחר], נ) וע' תו' מנחות עג. ד"ה ואפי'.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ס"ד כלומר כו' כצ"ל ותיבת כו' נמחק: (ב) ד"ה לרבות אשם נזיר וכו' יפלו הס"ד ואח"כ מ"ה אשם מצורע בהדיא וכו' אלא כל למה לרבות שיהא נאכל דאי וכו' נזירות בטהרה הס"ד ואח"כ מ"ה אשר ישיבו: (ג) ד"ה לא פיגל נ"ל קודם ד"ה (המפגל) על מנת:

גליון הש"ס

גמ' ואתי נותר חילול. ע"ל דף מו ע"א תוס' ד"ה ה"ג:

ליקוטים

פיגל בדבר הנעשה בפנים לא פיגל. הנה לעיל כתבתי דבהזאת פנים אם חישב על פנים, כגון שיזה קצת הזאות למחר הוי פיגול אי לאו דמתיר אין מפגל מתיר, ונמשכתי אחר דברי הר"מ, אבל דבריו צ"ע מאד דמבואר בזבחים מ"ד ע"ב להדיא דר' יוסי יליף משלמים דאין פיגול רק במעשה חוץ אבל בפנים אין פיגול כלל עיין שם, וגם זה צ"ע דהמשנה דבית שמאי ובית הלל לעיל ל"ו ע"ב דאמרי דבמזבח הפנימי אין פיגול כיון דמעכב, וכן הסוגיא שם ובדף מב ע"ב ר"מ וחכמים כולם סוברים דבמתנות הפנימיות מפגלים דלא כר' יוסי. ורב פסק הילכתא כר"י. איך אין זה קושיא כל כך דיכול לפסוק הילכתא אפי' נגד הרבה תנאים, אך דברי הר"מ תמוהים מאד דפוסק הלכה כר' יוסי, ומביא קודם לכן דין זה דאינו פיגול כי כולם כאחד חשובים ולמה ליה, הא בלאו הכי אין פיגול כלל בפנים. וצ"ע גדול. (מנ"ח מנ' קמ"ד)

מכאן שייך לעמ' הבא

טעון נסכים דברי ר"ש, אמר ר' יוסי כו'. [הרמב"ם] בהל' פסה"מ בספי"ח פסק ז"ל קדשי עכו"ם אין חייבין עליהם משום פיגול נותר וטמא, והיינו כר"ש. ובסוף הל' מעה"ק פסק השוחט קדשי עכו"ם בחוץ חייב, והיינו דלא כר"ש. ובפ"ה מהל' מעילה כתב קדשי עכו"ם אם לבדק הבית הקדישן מועלין בהן ואם קדשי מזבח הן אין בהם מעילה מן התורה וכו', אבל אסור ליהנות בהן מדברי סופרים ע"כ, והיינו ברייתא דפליגי בה רבי יוסי ור"ש ופסק כר"ש. ושמא ס"ל לרב ז"ל דלא פליגי ר"ש ורבי יוסי במתניתין בפ' בית שמאי אלא בשוחטן בחוץ, אבל הא דתנן ברישא קדשי עכו"ם אין חייבין עליהם משום פגול נותר וטמא אליבא דכ"ע קתני לה דמה"ת אין חייבין עליהם משום פיגול, וה"נ בתרומה אין חייבין עליה מן התורה וכדכתיבנא. גם בברייתא דמייתי התם בפרק ב"ש ה"ג בכל הספרים עתיקי ודוקני אשר נמצאו בידי ת"ר קדשי עכו"ם לא נהנין וכו' ואין חייבין עליהם משום פגול נותר וטמא ואין עושין וכו' אבל קרבנן טעון נסכים אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר וכו', ולא גרסי' דברי ר"ש, וכן נראה מדברי התוס' ע"ש. והשתא ניחא דפסק הרב ז"ל דלא כר' יוסי. ומיהו מתוך לשון רש"י ז"ל משמע דגריס בברייתא דברי ר"ש אמר רבי יוסי וכו', וכן בריש תמורה גרסי' דברי ר"ש. ומש"כ הרב ז"ל בהל' מעילה מיתרצא שפיר אפילו אי גרסי' דברי ר"ש והרב ז"ל מפרש דהא דקתני בברייתא בד"א בקדשי מזבח וכו' דהיינו מסקנא דמילתיה דר' יוסי וכפי' התוס' עי' ריש תמורה ועי' תוס' זבחים דף מ"ד ע"ב (שו"ת ר' בצלאל אשכנזי סי' א):

שינויי נוסחאות

א] שדם אשם מתירו (כי"מ. וכ"ה במנחות): ב] ולוגו (*ש"מ): ג] נ"ל אביי אמר (*ש"מ): ד] בהם כתיב (כי"צ): ה] נ"ל ולכל (*ש"מ): ו] במנחות נוסף כי כחטאת האשם הוא לכהן: ז] בכתה"י וד"ו נוסף סד"א להכשיר קאתי קמ"ל. וכ"ה במנחות: ח] הוא ולבניך שלך הוא ולבניך יהיה אפילו כצ"ל (ש"מ. וכעי"ז בכתה"י ובמנחות): ט] הגלילי נמחק (*ש"מ וכ"ל במנחות). ועי' מסה"ש: י] תיבות לא פיגל נמחק (*ש"מ. וכ"ל במנחות): יא] על מנת לשפוך שיריים למחר כו' והשאר נמחק (ש"מ וכע"ז בכי"צ). וכ"מ מרש"י. ובמנחות כלפנינו: יב] תיבת אבל נמחק (ש"מ וכ"ל במנחות): יג] בס"י נוסף לפר כהן משיח (ש"מ. כי"צ). ובחולין כלפנינו וע"ש עוד שינויים בסוגיא: יד] מחשבותיו ומעשיו כצ"ל (*ש"מ): טו] לפ"ד התוס' בעמוד הבא ד"ה הלכתא, נ"ל רב יוסף (*ש"מ, צ"ק, הגרי"ב רי"ז הלוי ע"ש): טז] ס"א ולא שרי הדם לשיריים אלא מתנותיו שרו ליה (ש"מ): יז] דם את בשר (כי"פ): יח] שהיה יכול להביאו (ש"מ): יט] בס"מ נוסף לאחר שנמלקה ואינו נבילה: כ] כל לרבויי ולא נפקא ליה מקרבנם כצ"ל (ש"מ): כא] כתיב דמשמע הנותר מן האשים ומזה לא עלה לאשים כלום כצ"ל (ש"מ): כב] ואתי לרבות כצ"ל (ש"מ): כג] לא הוה כתיב לכל לא הוה מרבינן כו' כצ"ל (ש"מ): כד] דכתיב כי (ש"מ): כה] למה לי (ש"מ): כו] ג"' נ"ק הוי אומר. וכ"ה בצ"ק: כז] תיבת גזל נמחק (*ש"מ): כח] לטובתי כו' פרתי כצ"ל (ש"מ): כט] נ"ל הריני שוחט (*ש"מ): ל] שחיטתן (כתה"י): לא] כאן הס"ד ומה"ד הריני מזה (צ"ק): לב] המפגלת (*ש"מ): לג] נ"ל וכי מה (צ"ק): לד] על ידי (*ש"מ): לה] בשר או לשפוך (*ש"מ): לו] בעבודות חוץ על כצ"ל (*ש"מ): לז] דנותר מזבח (שמכ"י): לח] נ"ל האמורים (ש"מ): טל] בפרק (ש"מ): מ] נ"ל ואי (צ"ק): מא] דלגבי גזל הגר מאי (צ"ק): מב] נ"א לפר העלם דבר של צבור (צ"ק):

שיטה מקובצת

לקדש בו את האשה. וא"ת והא כתיב בתריה בקודש קדשים תאכלנו, וי"ל דאשאר מתנות קאי דהוי מידי דאכילה: תוד"ה זה גזל הגר כו' וסדרן לו הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו של קרח. וא"ת מאי קאמר לעיל לכל חטאתם לרבות כו' נימא דנשנית מפני מחלוקתו של קרח אע"פ שאינו צריך, וי"ל דנהי דנתפרשה פעם אחרת מ"מ איצטריך לומר מה היה צריך לומר ייתור דנאכל מאחר שאני יכול לשמוע ממקום אחר (ת' מהר"פ):